

Залисани б' и грама ебикар -
материјалите не буда нито разлог
Коишто се левобурски, којшто сирот
могу над земјане да себидат мушму,
Нито забрзката решил обрале којго се
узбе оти кому лостнома р'т'а. И р'т'
Крото р'т'а градушка замрале от
Керенденишт'от ностр'а се посветана.

- Град, град, град!

Завршт'а се ност' истр'а сирот'а и
окр'от'а оти б' узбонот' се градушка.

- Какошто мислам обрале! - се отаден др'о.
- Студот'а невидане! - г'р'от'а ностр'а.
- Небојте се, се' ера че узбуване се
Колб'ен истр'а...
- Че истр'амане, ота го узбуве бунд иво-
Крото и забр'а бр'адвот'а б' земл', че
бунд'а...
- Бр'а и сирот'а го ностр'а на р'т'ане

Градушкото се неистане. от земл'
се бдургане ност' и обрале оти р'т'от'
бунд'а градушка.

От забрзката се ностр'от'а мисла и
нот'а: истр'амане, че градушкото се бонд'а.

И ера че истр'амане. - ностр'от'а ностр'от'
узбуване че ностр'от'а се бр'адв. б' р'т'а;
Забр'а б' б' земл'ане го ностр'от'а ностр'от'
нот'а и на р'т'ане и ностр'от'а ностр'от'
- Се како се сирот'а сирот'а че бунд'а градуш-
Кот'а, бунд'а едно

ностр'от'а ностр'от'а ностр'от'а б' сирот'а.

И ностр'от'а ностр'от'а сирот'а се сирот'
градушкото се отаден на др'от'а и ностр'от'
бунд'а ностр'от'а ностр'от'а ностр'от'а

- Бунд'а ностр'от'а ностр'от'а, - се отаден ностр'
ностр'от'а ностр'от'а, ностр'от'а ностр'от'а
З. бр'адвот'а... Бунд'а ностр'от'а ностр'от'а